

CENNETİN DERECELERİ*

Eüzü bi'llâhi mine'ş-şeytâni'r-racîm.

Bi'smi'llâhi'r-rahmâni'r-rahîm.

El-hamdü li'llâhi rabbi'l-âlemîn... Ve'l-âkıbetü li'l-müttakîn... Ve's-salâtü ve's-selâmü alâ seyyidinâ muhammedin ve âlihî ve sahbihî ecmaîn...

l'lemû eyyühe'l-ihvân... Inne efdale'l-kitâbi kitâbu'llâh... Ve enne efdale'l-hedyi hedyü muhammedin salla'llâhu aleyhi ve sellem... Ve şerre'l-umûri muhdesâtühâ... Ve külle muhdesin bid'ah... Ve külle bid'atin dalâleh... Ve külle dalâletin fi'n-nâr... Ve bi's-senedi'l-muttasılı ile'n-nebiyyi salla'llâhu aleyhi ve selleme ennehû kâl:

إِنَّ فِي الْجَنَّةِ لَعَمُودًا مِنْ ذَهَبٍ عَلَيْهِ مَدَائِنٌ مِنْ
زَبْرَجِدٍ تُضِيءُ لِأَهْلِ الْجَنَّةِ كَمَا تُضِيءُ الْكَوْكَبُ
الدُّرِّيُّ فِي جَوِّ السَّمَاءِ لِلْمُتَحَابِّينَ فِي اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ

(أبو الشيخ في العظمة عن أبي هريرة)

RE. 125/6 (*Inne fi'l-cenneti leamûden min zehebin, aleyhi medâinü min zebercedin, tudîü li-ehli'l-cenneti, kemâ kevkebi'd-dürriyyü fî cevvi's-semâi, li'l-mütehâbbîne fi'llâhi azze ve celle.*)

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

Sadaka rasûlü'llâh, fî mâ kâl, ev kemâ kâl.

“—Mefhar-i mevcûdât Muhammed Mustafâ râ salevât!” [Allâhümme salli alâ seyyidenâ muhammedin ve alâ âli seyyidinâ muhammed...]

“—Seyyidü's-sâdât Muhammed Mustafâ râ salevât!” [Allâhümme salli alâ seyyidenâ muhammedin ve alâ âli seyyidinâ muhammed...]

“—Habîb-i Hüdâ Muhammed Mustafâ râ salevât! [Allâhümme salli alâ seyyidenâ muhammedin ve alâ âli seyyidinâ muhammed...]

Cenab-ı Feyyâz-ı Mutlak Hazretleri, iki cihanın serveri, sevgili Peygamberimizin şefaatine cümlemizi nâil eylesin...

a. Allah İçin Birbirini Sevmenin Karşılığı

Ebü'ş-şeyh Ebû Hüreyre RA'dan rivayet etmiş. Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:¹

إِنَّ فِي الْجَنَّةِ لَعَمُودًا مِنْ ذَهَبٍ عَلَيْهِ مَدَائِنٌ مِنْ
زَبْرَجِدٍ تُضِيءُ لِأَهْلِ الْجَنَّةِ كَمَا تُضِيءُ الْكَوْكَبُ
الدُّرِّيُّ فِي جَوِّ السَّمَاءِ لِلْمُتَحَابِّينَ فِي اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ

(أبو الشيخ في العظمة عن أبي هريرة)

RE. 125/6 (*Inne fi'l-cenneti leamûden min zehebin, aleyhi medâinü min zebercedin, tudîü li-ehli'l-cenneti, kemâ kevkebi'd-dürriyyü fî cevvi's-semâi, li'l-mütehâbbîne fi'llâhi azze ve celle.*)

(*Inne fi'l-cenneti leamûden min zehebin*)
“Muhakkak cennette altından bir yüksek yer vardır. (*Aleyhi medâinü min zebercedin*) Onun üzerinde zeberced denilen kıymetli taştan yapılmış birçok şehirler vardır.”

Kendisi altından yapılmış yüksek bir yer var, amûd tâbir etmişler. Bunun üzerinde birçok şehirler var ama öyle kerpiçten merpiçten, taştan topraktan değil de, zeberced denilen bir cevahirden yapılmış şehirler vardır.

(*Tudîü li-ehli'l-cenneti,*) “Güneş camlara vurduğu vakit nasıl ziyası başka tarafa akis yapıyorsa, bu zeberced denilen cevher de ehli cennete aydınlık verir. (*Kemâ kevkebi'd-dürriyyü fî cevvi's- semâi*) Gökteki *Kevkebi'd-Dürrî* denilen yıldız nasıl yere ışık veriyor, aydınlık veriyorsa, bu da cennetlere ışık verir.”

Çünkü cennette güneş, gece gündüz yok, hep bir şey üzerinde. Bu direk bu kadar güzel, yani altından yapılmış. Binaları zebercedden, ehli cenneti de ışıklandırıyor, aydınlatıyor.

“—Bu şehirleri Cenâb-ı Hak kime verecek acaba?”

(*Li'l-mütehâbbîne fi'llâhi azze ve celle*)
“Bunlar Allah için dar-ı dünyada birbirlerini sevenlere verilecek. Dünyada iken Allah için birbirlerini sevenlerin yerleri, yarın kıyamet günündeki bu cennet evleri olacak.”

¹ *Kenzü'l-Ummâl*, c.IX, s.17, no:24708.

Onun için, bakın Allah-u Teâlâ'nın lütfuna, in'âmına, ihsanına... Burada bak yüzlerce kardeş var, kimse birbirini tanımaz. Muhtelif yerlerden gelmişizdir. Fakat Allah'ın lütfu burada bizi toplamış. Kardeşler bile böyle toplanamazlar yani saatlerce duramazlar. Ama bu Allah'ın sevgisi dolayısıyla toplanmış böyle ibadethanede, Peygamber Efendimizin sözlerini dinlemek için aşk ile kulaklarını veriyorlar.

Şimdi bugün öyle bir gün ki, sokaklarda hep yine bu vatanın evlatları birbirlerini sopalarla kovalıyorlar, olmazsa silahlarla öldürüyorlar. İşte birbirlerinin aleyhlerinde envai çeşit yazılar yazıyorlar. Ama şu müslümanların haline baksalar da bir ibret alsalar. Yani Allah ibret gözü verse de Müslümanlığı bilseler... Müslümanlığı Allah onlara da bildirsin yani. Bu hadiseler Müslümanlığı bilmemenin neticesidir.

Müslümanlığı bilen, Müslümanlığa yakışan, müslüman olarak yaşamayı seven insanlar kuzu gibidirler. İşte bak şurada ne kadar tatlı, ses yok seda yok, bağıriş yok çağırış yok. Kimse bir şey demez. Herkes şöyle içinden gelen bir sevinç aşk ile;

“—Bakayım şu hoca ne diyecek?” diyerekten kulağını açmış dinliyor.

Allah affetsin kusurlarımızı...

Geçen sene hac esnasında iken o Suud radyoları, sokaklarda işitiliyor sesleri, konuşuyor. Konuşurken övüyor memleketini:

“—Ne güzel bak! Milyonlarca hacı civardan gelmiş; fakat kimse kimseye ilişmez, herkes birbirini kucaklar, sever. Araptır siyahtır, karadır beyazdır, hep birbirlerini severler. Hiç kimse kimseyi incitmekten ödü kopar.

Niçin? Hepsi müslüman. Müslümanların birbirlerine karşı sevgisi bu, saygısı bu, hürmeti bu...

Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki... Bu hadis-i şerifi herkes duymuştur diye tahmin ediyorum:²

المُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ

(خ. د. ن. عن ابن عمرو)

RE. 235/7 (*El-müslimü men selime'l-müslimûne min lisânihî ve yedihî.*) “Müslüman o kimsedir ki, elinden dilinden bütün müslümanlar selâmettedir.”

Bütün müslümanlar senden selâmette olacak, kimseyi incitmeyeceksin, kimseyi darıltmayacaksın.

² Buhârî, *Sahîh*, c.I, s.15, no:9; Ebû Dâvud, *Sünen*, c.II, s.6, *Cihad* 9/2, no:2481; Neseî, *Sünen*, c.XV, s.184, no:4910; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.II, s.163, no:6515; Dârimî, *Sünen*, c.II, s.388, no:2716; İbn-i Hibbân, *Sahîh*, c.I, s.467, no:230; Buhârî, *Edebü'l-Müfred*, c.I, s.391, no:1144; Taberânî, *Mu'cemü'l-Evsat*, c.IV, s.56, no:3598; Neseî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.V, s.214, no:8701; Beyhakî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.X, s.187, no:20544; Begavî, *Şerhü's-Sünneh*, c.I, s.14; Hamîdî, *Müsned*, c.II, s.271, no:595; Kudâî, *Müsnedü'ş-Şihâb*, c.I, s.131, no:166; Buhârî, *Târih-i Kebîr*, c.III, s.334, no:1132; Hatîb-i Bağdâdî, *Târih-i*

Bağdad, c.V, s.138, no:2565; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimaşk*, c.XXXI, s.271; Ebû Nuaym, *Hilyetü'l- Evliyâ*, c.IV, s.333; Abdullah ibn-i Amr RA'dan.

Müslim, *Sahîh*, c.I, s.65, *İman* 1/14, no:41; Beyhakî, *Sünenü'l- Kübrâ*, c.X, s.187, no:20545; *Müsnedü'l-Hâris*, c.III, s.29, no:615; Câbir ibn-i Abdullah RA'dan.

Tirmizî, *Sünen*, c.V, s.17, no:2627; Neseî, *Sünen*, c.VIII, s.104, No:4995; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.II, s.379, no:8918; İbn-i Hibbân, *Sahîh*, c.I, s.406, no:180; Hâkim, *Müstedrek*, c.I, s.54, no:22; Bezzâr, *Müsned*, c.II, s.475, no:8941; Ebû Hüreyre RA'dan.

Neseî, *Sünen*, c.VIII, s.105, no:4996; Deylemî, *Müsnedü'l- Firdevs*, c.IV, s.189, no:6586; Abdullah ibn-i Ömer RA'dan.

İbn-i Ebî Şeybe, *Musannef*, c.V, s.343, no:19868; Hz. Ömer RA'dan.

Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.III, s.154, no:12583; İbn-i Hibbân, *Sahîh*, c.II, s. 264, no:510; Hâkim, *Müstedrek*, c.I, s.55, no:25; Ebû Ya'lâ, *Müsned*, c.VII, s.199, no:4187; Bezzâr, *Müsned*, c.II, s.357, no:7432; Taberânî, *Müsnedü's- Şâmiyyîn*, c.IV, s.20, no:2616; Kudâî, *Müsnedü's-Şihâb*, c.I, s.109, no:130; İbn-i Adiy, *Kâmil fi'd-Duafâ*, c.II, s.263; Ebû Nuaym, *Hilyetü'l- Evliyâ*, c.III, s.24; Enes ibn-i Mâlik RA'dan.

Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.VI, s.22, no:24013; Hâkim, *Müstedrek*, c.I, s.54, no:24; Taberânî, *Mu'cemü'l-Kebîr*, c.XVIII, s.309, no:796; Fudâle ibn-i Ubeyd RA'dan.

Hâkim, *Müstedrek*, c.III, s.593, no:6200; Taberânî, *Mu'cemü'l- Kebîr*, c.I, s.369, no:1137; Taberânî, *Mu'cemü'l-Evsat*, c.IV, s.113, no:3745; Bilâl ibn-i Hâris el-Müzenî RA'dan.

Taberânî, *Mu'cemü'l-Kebîr*, c.III, s.293, no:3444; Taberânî, *Müsnedü's- Şâmiyyîn*, c.II, s.443, no:1667; İbn-i Esîr, *Üsdü'l- Gâbe*, c.I, s.1239; Ebû Mâlik el- Eş'arî RA'dan.

Taberânî, *Mu'cemü'l-Kebîr*, c.XX, s.197, no:444; Muaz ibn-i Enes RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.I, s.149, no:738-740, 748, 749; *Keşfü'l-Hafâ*, c.II, s.210, no:2304; *Câmiü'l-Ehâdis*, c.XXII, s.171, no:24582-24584.

Bugün bizim hanım, Yunus'un şiirlerini okuyordu. Ezberleyemedim tabi ama siz daha iyi bilirsiniz belki. Yunus, aşk, muhabbet-i ilahi kendisini istila etmiş. Muhabbet-i ilahinin fazla oluşuna aşk diyorlar. Işk aslında. Bu ışk, aşk içinden gelmişte hep bütün insanları bilâ fark kucaklamak istiyor, hepsi Allah'ın kulları diyor.

E biz müslüman bir memlekette doğmuşuz, bir memlekette büyümüşüz. Bir ananın bir babanın evlatları, bir Peygamberin ümmeti, bir kitabın sahibiyiz, bir milletiz. Neden böyle dövüşürüz, kovuşuruz, kakışıruz?

Müslümanlık ne kadar güzeldir! Allah cümlemize, cümle insanlara da bu Müslümanlığı tattırsın yani.

Tabi bu kardeşlerimiz, müslüman kitaplarını okumuyorlar, Müslümanlığın inceliklerini görmüyorlar. Belki ufak tefek kusurlarımız hepimizin oluyordur. Bu ufak tefek kusurlarla İslâmiyet küçülmez.

Bu kabahat bizlerin ama kitabın emri nedir? Ne diyor kitabımız, ne kadar güzel yollar gösteriyor. Âhirette böyle bir cennet verecek bize Allah celle ve alâ ki, herkes ona hayran olacak. Bu cennet kolaycacık kazanılır mı acaba?

İşte böyle cennet evleri, burası da bir cennet evidir yani. Camiler cennet evidir, camilerde toplanan kardeşlerin yeri de yarın cennettir inşaallah.

Kusurdan hâlî değiliz ama Allah-u Teâlâ *erhamü'r-râhimîn*... Onun rahmeti her şeyin üstünde. Günahımız çok, onun da rahmeti bol... Bizim gibi değil ki!

Onun için size bugün ders hem kısa olacak, hem şunu da anlatayım.

İslam demek ilim demektir. İslam ilimle yaşar. İlmin olmadığı yerde İslam yoktur. Yani kuru kuruya Müslümanlık olmaz. Müslümanlık ancak ilim sayesinde olur. İlim nerede varsa orada Müslümanlık vardır. Binâen aleyh, bugün Müslümanlığı bilmeyen, Müslümanlığa yanaşmayan, Müslümanlığı hor gören hakir gören zavallı, ilimden haberi yok, bilinçsiz bir insan... Onun tarih bilgisi, şu bilgisi, bu bilgisi fayda vermez.

Bilgi dedin mi Allah-u Teâlâ'nın kelimelerinden ve Rasûlüllah'ın kelimelerinden nur alabilmek, ışık alabilmek, faydalanabilmek. Yoksa senin tabiat bilgilerin, işte şu bilgin bu bilgin, onlar dünyaya ait bilgilerdir, onlar gâvurlarda daha çok... Biz ondan değil, biz asıl Allah-u Teâlâ'nın kelimelerinden müstefid olmak isteriz. Rasûlüllah'ın kelimelerinden müstefit olmak isteriz ki işte böyle kuzu yapar bizi. Koyun kuzu gibi birbirimizi böyle kucaklarız, severiz, öperiz ama Arapmış, ama karaymış, ama şuymuş buymuş. O bizi alâkadar etmez. Allah yaratmış bu mülkü onun. Çeşitli insanlar yaratmış işte.

Onun için Cenâb-ı Hak hepimizi affetsin...

Bakın Şimdi yarın kıyamet kopacak, hep bir yere toplanacağız mahŐer âleminde. Bu mahŐer âleminde Cenâb-ı Hak ulemasına diyecek ki... Yani burada ilim tahsil etmiş, Kur'an'ı öğrenmiŐ, Kur'an bilgisine vâkıf, Peygamberin sözlerini öğrenmiŐ, bu bilgiye vâkıf. Yoksa her bilgin değil yani. Kur'an bilgisine, hadis bilgisine vâkıf insanlara;

“–Siz burada durun.” diyecek.

“Siz durun, bekleyin azıcık.”

“–Ne var?”

“–Siz burada tanıdığınız dost ahbab, size yardım eden Şu kimler varsa, Őefaathakkını verdim size. Őefaathakkın edin onlara, onları da kurtarın. Sizin Őefaathakkınız indimde de makbul.” diye Cenâb-ı Hak bildirir.

b. Alimin Őefaathakkın Etmesi

Deylemî ve İbn-i Adiy, Câbir ibn-i Abdullah RA'dan rivayet etmişler.

Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:³

يُبْعَثُ الْعَالِمُ وَالْعَابِدُ فَيُقَالُ لِلْعَابِدِ ادْخُلِ

الْجَنَّةَ وَيُقَالُ لِلْعَالِمِ اُثْبِتْ حَتَّى تَشْفَعَ

لِلنَّاسِ بِمَا أَحْسَنْتَ أَدْبَهُمْ

(عد. هب. وضعفه عن جابر)

RE.506/6 (Yüb'asü'l-àlimi ve'l-âbidü, feyükälü li'l-âbidi: Üdhuli'l-cennete; ve yükälü li'l-àlimi: Üsbüt, hattâ teşfea li'n-nâsi bimâ ahsente edebühüm.)

Yüb'asü'l-àlimi ve'l-âbidü) “Abid ile alim ba's olunduğu vakit, (feyükälü li'l-âbidi) âbide diyecekler ki: (Üdhuli'l-cennete) İbadet ettin, hadi sen gir cennete, rahatına bak!”

(Ve yükälü li'l-àlimi) “Alime de denilir ki: (Üsbüt, hattâ teşfea li'n-nâsi bimâ ahsente edebühüm) Sen dur! Buradan geçecek Ümmet-i Muhammed'den istediklerine şefa'at et, onların ahlâkını güzel ettiğinden dolayı. Şefaatin ind-i ilahide makbuldür.”

Ne büyük devlet bu! Tabiat bilginlerine vermezler bu nimeti. Onun için, her kardeşten şimdi ben rica ederim ki, din bilgisini elde etmek lazım!

“—Ama başka bilgi de lazım?”

Onları da yapabildiğin kadar yap. Ne kadar bilgi varsa hepsini yap, mâni değildir ama dinini bil. Dinine hakim ol, dinine sahip ol, dinini belle, dinini bellet başkalarına da...

Alim bilen kimse, âbid de ibadetle meşgul. Bilgisi yok ama ibadeti var. Geceleri ibadet eder, gündüzleri oruç tutar, cihadlara gider, hayırlara iştirak eder.

³ Deylemî, *Müsnedü'l-Firdevs*, c.V, s.465, no:8773; İbn-i Adiy, *Kâmil fi'd- Duafâ*, c.VI, s.438; Câbir ibn-i Abdullah RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.X, s,173, no:28903; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XXIII, s.498, no:26517.

Kıyamet gününde bu ikisi ba's olunur. Âbide derler ki:

“—Eh maşallah! Allah'ın emrini dinledin, ibadetler yaptın, hayırlar işledin sevaplarla dolu defterlerin. Hadi git cennete gir!”

Götürürler, cennete koyarlar onu. Alime de derler ki:

“—Dur! İnsanlara şefaathedeceksin, onun için burada bekle sen...”

Peygamberler nasıl şefaathedecekler ümmetlerine, Cenâb-ı Hak bizim için de böyle birçok şefaathçiler halk etmiştir.

Ramazân şefaathçidir, Kur'an da şefaathçidir.

“—Yâ Rabbi! Bu geceleri uyumadı, beni okudu durdu. Bunun hatalarını, kusurlarını affet!” diyecek Kur'an.

Oruç da diyecek ki:

“—Yâ Rabbi! Bu da gündüzleri aç durdu. Boyna oruç tuttu. Bunu da sen affet!” diyecek, o da şefaathedecek.

Bir de ulemaya veriyor şefaath hakkını Cenâb-ı Hak.

O yavru sabi çocuklar ölüyor ya hani bir yaşında, iki yaşında, üç yaşında, buluğa ermeden ufacık çocuklar... Onlar da anne babalarına şefaathedecek. Yalnız şu kadar var ki, o çocukların şefaathleri babalarının onlar hakkında keseceği akika kurbanına bağlıdır. Çocukları için akika kurbanı kesmemiş olan babalar, onların şefaathlerine nail olamayacaklar demişler.

Onun için alime de şefaath hakkı vermiş, şehide de şefaath hakkı var. Hâfız-ı kelam olan kimsenin de, kim olursa olsun, kabrinin etrafındaki 70 kabre şefaati vardır.

Allah kusurlarımızı affetsin...

Bazıları bunun için bir zayıf lafzı koymuşlarsa da, bunlar birbirlerini te'kid ederler, bu surette de kuvvet hasıl olur.

c. Alimlerin Affedilmesi

Bu hususta bir son hadis olarak yazmıştım, şunu da okuyuvereyim size:

Taberânî ve Ebû Nuaym, Sa'lebe ibn-i Hakem RA'dan rivayet etmişler.

Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:⁴

يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى لِلْعُلَمَاءِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِذَا قَعَدَ
عَلَى كُرْسِيِّهِ لِقَضَاءِ عِبَادِهِ إِنِّي لَمْ أَجْعَلْ عِلْمِي
وَحِلْمِي فِيكُمْ إِلَّا وَأَنَا أُرِيدُ أَنْ أَعْفِرَ
لَكُمْ عَلَى مَا كَانَ مِنْكُمْ وَلَا أَبَالُ

(طب . حل . عن ثعلبة بن الحكم)

⁴ Taberânî, *Mu'cemü'l-Kebîr*, c.II, s.84, no:1381; Heysemî, *Mecmaü'z-Zevâid*, c.I, s.336, no:527; Sa'lebe ibn-i Hakem RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.X, s.172, no:28895; *Câmiü'l-Ehâdis*, c.XXIV, s.207, no:26989.

RE. 515/4 (*Yekùlu'llàhu teàlà li'l-ulemâi, yevme'l-kıyâmeti alâ kürsiyyihî li-kadâi ibâdihi: Innî lem ec'al ilmî ve hilmî fîküm, illâ ve ene ürîdü en aġfira leküm al âmâ kâne minküm, velâ übâli.*)

(*Yekùlu'llàhu teàlà li'l-ulemâi yevme'l-kıyâmeti*) “Kıyamet Günü Allah-u Teàlà alimlere buyurur...”

Alim, ilim tahsil etmiş, ilmi ile yaşamış, ilmiyle âhirete göçmüş. Bu âhirete göçen muhterem zâta Cenâb-ı Hak kıyamet gününde buyuruyor ki;

(*Alâ kürsiyyihî li-kadâi ibâdihi.* “O gün kürsüsünün üzerinde kulları hakkında hükmedeceği, cennetlik cehennemlik diye ayıracağı bir günde, o gün ulemasına diyor ki:

(*Innî lem ec'al ilmî ve hilmî fîküm*) ‘Ey kulum Ahmet, Mehmet! Sana bu dünyada ben ilim verdim. İlmi öğrendin, elinden geldiği kadar onu da öğretmeye çalıştın. Bir de hilm verdim, yumuşaktın da, yani sert değildin. Mizacın da öyle sert değildi, kimseyi de darıltmazdın.’

Sana ben bu ilimle hilmi verdim de şimdi bugün seni cezaya mı atacağım? Cehenneme mi atacağım? Seni sıkıştıracak mıyım, seni zorlayacak mıyım? Hayır!

(*Illâ ve ene ürîdü en aġfira leküm*) “Ancak ben size o ilmi verdim ki, sizi bugün mağfiret etmek için... Bugün sen benim mağfiretime mazharsın. Korkma, üzülme!”

Aziz kardeş! Onun için biz bu hadis-i şeriften dersimizi alalım da, Kur'an ilmini öğrenmeye başlayalım!

Geçen de naklettim size, iki tane büyük efendi geldi de, bir *Elham* okumasını beceremiyorlar, bir Kur'an okumasını beceremiyorlar. Yaşları da kemale gelmiş, bilgin insanlar ama ne kadar ayıptır ki, bir insan hem müslüman memleketinde yaşasın, hem Kur'an okumasını bilmesin!

Bizim küçüklüğümüzde, bizim mekteplerimize Ermeniler ve Yahudiler de gelirdi. Onlar da mekteplerimizde bizden Kur'an öğrenirlerdi. Bugün bir müslüman evlâdı, neden Kur'an'ını okumasını bilemesin, neden Kur'an'a sahip olamasın? Niçin "Kur'an bana ne diyor?" diye merak etmesin?

Senin bir oğlun var Amerika'da, şurada burada... Bak sana bir mektup yazmış; "Baba." diyor ama İngilizce yazmış mektubu, sen de İngilizce okumasını bilmiyorsun. Bu mektubu alıp da dolaba koyar mısın arkadaş? Yoksa, "Benim oğlum bana niçin bu mektubu yazmış?" diye bir İngilizceyi bileni bulur, "Oku bakalım şunu, ne istiyor benim oğlum?" dersin, okutursun. Anlarsın oğlunun senden ne istediğini, onu yapabildiğin kadar yapmaya çalışırsın.

Bize Rabbimizin kitabı gelmiş de, biz Rabbimizin bize ne dediğini öğrenmek istemesek olur mu acaba?

Bir evladın mektubundaki gayeyi öğrenmeye çalışıyoruz da Kitab-ı ilâhiyeyi veyahut Rasûlullah'ın sözlerini öğrenmeye dikkat ve gayret etmezsek, elbette bizim ne kadar zayıf bir mü'min olduğumuz meydana çıkar.

Allah cümlemizi affetsin...

Rasûlullah'ın sözlerinden kırk tane sahih hadis ezberleyen, yarın Rasûlullah ile beraber alim olarak haşr olunacak. Kırk tane çok değil. İnsan haftada bir tane öğrense, senede 50 tane yapar. Genç insan niçin yapmasın bunları?

Cenâb-ı Hak, ulemasına olan sevgisinin alâmeti olarak:

“—Birtakım kabahatleriniz vardı ya, kusurlarınız da var. Fakat onlarla sizi muâheze etmiyorum ben bugün. Hiç o yaptığınız hatalara bakmam! Beşersiniz çünkü. Bir de şehvet ve nefis var sizde. Onu da ben verdim, biliyorum siz de acizsiniz. Onun altından kolayca kurtaramazsınız kendinizi. Bazen mağlup olduğunuz taraflar da olmuştur ama ben affettim sizi. Mağfiret ediyorum.” diyor.

Allah hepimizi affetsin de, bu ilme can u gönülden bağlanan kullarından etsin hepimizi...

d. Ölünün Yanında Kalan

Hepimiz bu dünyanın misafiriyiz. Burası bizim mülkümüz değil. Şimdi hacıya gidiyoruz ya. Giderken tabii şu memleketten geçeceğiz, bu memleketten geçeceğiz ama geçeceğiz, orası bizim memleketimiz değil. Duracak değiliz

orada. Belki bir gün misafir kalırız, belki iki gün misafir kalırız ama gayemiz ilerisi Mekke... Oraya gideceğiz.

Şimdi buraya gelen insanların da gayesi Allah rızası, yani âhirete gidiş... Onun için burada bir misafirin durduğu gibi, işte o kadar duracağız, sonra gideceğiz.

Ha biz öldük, ne olur?

Neseî, Ahmed ibn-i Hanbel, Buhârî, Müslim ve Tirmizî, Enes ibn-i Mâlik RA'dan rivayet etmişler.

Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:⁵

يَتَّبِعُ الْمَيِّتَ ثَلَاثَةٌ أَهْلُهُ وَمَالُهُ وَعَمَلُهُ

فَيَرْجِعُ اثْنَانِ وَيَبْقَى وَاحِدٌ

يَرْجِعُ أَهْلُهُ وَمَالُهُ وَيَبْقَى عَمَلُهُ

(ن.حم.خ.م.ت. عن أنس)

RE. 506/8 (*Yetbeu'l-meyyite selâsetün: Ehlühû, vemâlühû, ve amelühû; feyerciu'snâni, ve yebkà vâhidün; yerciu ehlehû, ve mâlühû; ve yebkà amelühû.*)

⁵ Buhârî, *Sahîh*, c.XX, s.173, no:6033; Müslim, *Sahîh*, c.XIV, s.209, no:5260; Neseî, *Sünen*, c.VII, s.13, no:1911; İbn-i Hibbân, *Sahîh*, c.VII, s.374, no:3107; Ebû Nuaym, *Hilyetü'l-Evliyâ*, c.VII, s.310; İbn-i Ebî Şeybe, *Musannef*, c.XIII, s.366, no:35908; Hatîb-i Bağdâdî, *Târih-i Bağdad*, c.V, s.172, no:2622; Enes ibn-i Mâlik RA'dan.

(*Yetbeu'l-meyyite selâsetün*) “Ölüyü üç şey takip eder: (*Ehlühû, ve mâlühû, ve amelühû*) Ehli, malı ve ameli...” İşte çocukları gelir, akrabaları gelir, dostları gelir cenazeyi götürürler. Bir de malı demiş.

(*Feyerciu'snâni, ve yebkà vâhidün*) “İlk ikisi geri döner, biri onunla kalır. (*Yerciu ehlehû, ve mâlühû*) Ehli ve malı geri döner.” Ailesi onu bırakır mezara, evine döner. Eh üzerinde neler varsa onları da alırlar, götürürler.

(*Ve yebkà amelühû*) “Kendisiyle beraber ameli kalır.”

Binâen aleyh, bu misafirhaneden giderken götüreceğimiz şey amelimizdir. Amelimiz iyi ise ne mutlu bize! Eğer amelimiz bozursa ki dinden haberimiz yoksa, dinin emirlerine riayetkâr değilsek, ki en büyük felaket buradadır.

Onun için günahların başı namaz kılmamaktır. Hani insan benim hiç kabahatim yok der. Namaz kılmamak günahı kâfidir insana, başka günah aramaya lüzum yok.

Bakınız şimdi hac zamanıdır ya, en büyük bir ibadete gidilecek. Eğer bir insan, dese ki:

“—Ben bugün gideceğim ama öğlen namazını kılamayacağım.”

“—Niçin?”

“—Şöyle bir tehlike var, böyle bir tehlike var, namazı kılmama imkân yok!”

Bunu bildin miydi, hac o sene senden sâkıt olur. Çünkü bir vakit namaz, bir hac sevabı ile birdir. O bir vakit namazı kaçıracacağım diye aklına geldi miydi, onun için sen hacca o sene gitme de başka sene git! O namazı kaçırmayacağın sene git.

Onun için, namaz kılmamanın günahı kadar büyük günah yoktur!

Allahu Celle ve A'lâ hepimizi affetsin...
Tevfikatı samedâniyyesine mazhar etsin...
Sevdiği ve razı olduğu kullarının arasına kabul etsin cümlemizi...

O cennete girecek insanlar, Allah-u Teâlâ'nın rızasını kazanmak için birbirlerini seven Müslümanlardır. O sevgiyi Cenâb-ı Hak cümlemize lütfetsin...

İnsan birisini sever: Malı vardır sever, güzelliği vardır sever. Kuvveti vardır, kuvvetinden dolayı onun himayesine girmek için onu severler. Bunlar masal, bunların kıymeti yok.

Sevgi Allah için olacak. Bu Allah'ın kuludur, bak yaratmış ne güzel. Namaza geliyor, İslâm'ın şiarına riayet ediyor, âdâbına riayet ediyor. Allah'ın güzel kulu diye yaşlı, genç ne olursa olsun onu sever insan... Bir ihtiyacı olursa, kendi ihtiyacından daha fazlasıyla ona yardım etmeye kalkar.

İşte bu gibi insanları da Cenâb-ı Hak cennetteki o güzel cennet evine idhal edecek.

Cenâb-ı Hak kusurlarımızı affetsin de, cümlemizi bu güzel cennet evine giren kullarından etsin...

e. Cennetteki Yüz Derece

Bakın şimdi bir tane daha var...

Ahmed ibn-i Hanbel, Buhârî ve İbn-i Hibbân, Ebû Hüreyre RA'dan rivayet etmişler.

Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:⁶

إِنَّ فِي الْجَنَّةِ مِئَةَ دَرَجَةٍ أَعَدَّهَا اللَّهُ لِلْمُجَاهِدِينَ

فِي سَبِيلِ اللَّهِ مَا بَيْنَ الدَّرَجَتَيْنِ كَمَا بَيْنَ

السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ فَإِذَا سَأَلْتُمُ اللَّهَ فَاسْأَلُوهُ

الْفِرْدَوْسَ فَإِنَّهُ أَوْسَطُ الْجَنَّةِ وَأَعْلَى الْجَنَّةِ

وَفَوْقَهُ عَرْشُ الرَّحْمَنِ وَمِنْهُ تَفَجَّرُ أَنْهَارُ الْجَنَّةِ

(حم.خ.حب.عن ابى هريرة)

RE. 125/7 (*Inne fi'l-cenneti miete derecetin, eaddeha'llàhu li'l- mücâhidîne fî sebili'llâhi, mâ beyne'd-dereceteyni kemâ beyne's- semâi ve'l-ardı; feizâ seeltümu'llàhe fe's'elühü'l-firdevse, feinnehû evsatu'l-cenneti ve a'le'l-cenneti; ve fevkahû arşu'r-rahmâni, ve minhü tefecceru enhâru'l-cenneti.*)

⁶ Buhârî, *Sahîh*, c.IX, s.354, no:2581; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.II, s.335, no:8400; İbn-i Hibbân, *Sahîh*, c.X, s.471, no:4611; Ebû Hüreyre RA'dan.

(*Inne fi'l-cenneti miete derecetin*) “Cennette yüz derece vardır. (*Eaddeha'llàhu li'l-mücâhidîne fî sebili'llâhi*) Allah-u Teâlâ bunları fi sebîlillâh harp eden mücâhidler için hazırlamıştır. (*Mâ beyne'd-dereceteyni kemâ beyne's-semâi ve'l-ardı*) Her iki derecenin arası gökle yer arası gibidir.”

(*Feizâ seeltümu'llàhe fe's'elühü'l-firdevse*) “Siz Allah'tan cennet istediğiniz zaman Firdevs-i A'lâ'yı isteyin! (*Feinnehû evsatu'l-cenneti ve a'le'l-cenneti*) Çünkü o cennetin hem ortası, hem de a'lâsıdır. (*Ve fevkahû arşu'r-rahmâni*) Onun üstünde Arş-ı A'lâ vardır. (*Ve minhü tefecceru enhâru'l-cenneti*) Cennet nehirleri de oradan kaynar.”

Cennetteki bu yüz derece, sayı değil de çokluğu gösteren bir tabirdir. Sayısını, adedini Allah bilir. Kur'an ayetleri kadar dereceler vardır. Allah Cennetin derecelerini Allah yolunda mücahede edenlere vaad etmiştir.”

Mâlum mücahede sekiz nevi idi. Düşman karşısında dövüşmek; bir... Bu her zaman olmaz. Düşman karşısında dövüşmek kırk yılda bir olur. Ondan sonrası, memlekette iman ü İslâmiyet'i duyurabilmek için çalışmak... Biz insanlara İslâm'ı tarif edeceğiz, İslâm'ı bildireceğiz.

Evvela bilmemiz lazım ki başkasına bildirebilelim. İslâm nedir? Bunu bilmek, bunu öğrenmek bu da bir mücahede... Bu mücahede ile İslâm'ı güzelce öğreneceğiz ve İslâm'ı başkalarına öğretmeye çalışacağız.

Eğer bugün gâvurlar Müslümanlığı bilseler, müslüman olmayan hiçbir gâvur kalmaz, hepsi müslüman olur. Bizim memleketimizde yaşayan insanlara biz Müslümanlığı henüz öğretememişiz ki, Müslümanlığın aleyhine bugün envai çeşit propaganda yaparlar insanlar. Halbuki Müslümanlık kadar yüksek bir din yok. Ne yahudiliğe benzer ne nasrâniliğe benzer, ne başka bir şeye benzer. En güzel din Allah'ın gönderdiği İslâm dinidir.

Ne güzel bak, hepimiz kardeş gibiyiz el-hamdü lillâh!

“—Cennette yüz derece var; her derecesinin arası, şu yerle gök arası gibidir.” buyurdu.

Böyle yüz tane derece var. Aklın haricinde bir şey.

“—Siz Allah'tan cennet isteyecekseniz, Firdevs cennetini isteyin! Öteki cennetler de güzel ama Firdevs cenneti daha güzel. O cennetin ortası ve en üstünüdür. Onun da üzerinde Arş-ı Rahman vardır. Oradan cennet nehirleri akar.” buyurdu.

Cennet nehirlerinin aktığı yer Arş'tan bir yer. Bir kökten akar, dört göz ile akar. Birisi su akar, birisi süt akar. Kökü birdir. Kökü birdir ama akarken birisi süt olur, birisi su olur, birisi bal olur, birisi de cennet şarabı olur. Dünya şarabı gibi değil âhîret şaraplarından, insanlara zevk veren bir şarap olur. İnsan içtikçe zevklenir. Sarhoşluk yok orada... Zevklidir, öyle bir şaraptır, âhîret şarabı.

İşte Cenâb-ı Hak o cennetten akan bu sularla, bu suların aktığı yerlerde size evler hazırlamıştır. Binâen aleyh siz İslâm'a sahip olun, İslâm'a hâkim olun, İslam'a malik olun. İslâm'ı hem öğrenin hem öğretin! Çocuklarınızı kat'iyen cahil bırakmayın. Mühendis olsun, doktor olsun, avukat olsun, ne olursa olsun ama dindar olsun, dinini bilsin. Dinini öğrensin ve çocuklarına da öğretsin.

f. Cennetin Büyüklüğü

Tirmizî, Ebû Saîd el- Hudrî RA'dan rivayet etmiş. Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:⁷

إِنَّ فِي الْجَنَّةِ مِئَةَ دَرَجَةٍ لَوْ أَنَّ الْعَالَمِينَ

اجْتَمَعُوا فِي إِحْدَاهُنَّ لَوَسَّعَتْهُمْ

(ت. غريب عن أبي سعيد)

RE. 125/8 (*Inne fi'l-cenneti miete deracetin, lev enne'l- àlemîne'ctemeù fî ihdâhünne, levesiathüm.*)

(*Inne fi'l-cenneti miete deracetin*) “Cennette yüz derece var. (*Lev enne'l-àlemîne'ctemeù fî ihdâhünne*) Şu bütün âlemler, yer gök neler

⁷ Tirmizî, *Sünen*, c.IX, s.76, no:2455; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.III, s.29, no:11254; Ebû Ya'lâ, *Müsned*, c.II, s.530, no:1398; Ebû Saîd el- Hudrî RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.XIV, s.451, no:39222; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.IX, s.116, no:8032.

varsa onun bir tanesine konya, (*levesiathüm*) hepsini içine alır.” Boş kalır, dolmaz yani.

Böyle bizim dünya gibi;

“—Nüfus çoğaldı, ne yapalım, bu nüfusu arttırmayalım. Ekmek gelmeyecek, yemek gelmeyecek, erzak yetişmiyor, nüfusu azaltalım!” demezler. Kıyamet kadar yine boştur.

g. Cennetteki Bir Köşk

Yine bu cennet o kadar güzel bir yer ki...

İbn-i Nasr, Abdullah ibn-i Ömer RA'dan rivayet etmiş. Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:⁸

إِنَّ فِي الْجَنَّةِ لَغُرَفًا يَرَى مَنْ فِي ظَاهِرِهَا مَنْ فِي
بَاطِنِهَا وَيَرَى مَنْ فِي بَاطِنِهَا مَنْ فِي ظَاهِرِهَا
لِمَنْ أَطَابَ الْكَلَّمَ وَأَفْشَى السَّلَامَ وَأَطْعَمَ الطَّعَامَ
وَأَدَامَ الصِّيَامَ وَبَاتَ لِلَّهِ قَائِمًا وَالنَّاسُ نِيَامٌ

(ابن نصر عن ابن عمر)

RE. 125/9 (*Inne fi'l-cenneti le-gurafen, yerâ men fî zâhirihâ men fî bâtinihâ, ve yerâ men fî bâtinihâ men fî zâhirihâ; li-men etâbe'l- kelâme, ve efşe's-selâme, ve et'ame't-taàme, ve edâme's-siyâme, ve bâte lillâhi kaimen ve'n-nâsi niyâmün.*)

(*Inne fi'l-cenneti le-gurafen*) “Cennette öyle köşkler vardır ki, (*yerâ men fî zâhîrihâ men fî bâtınıhâ*) dışarıdaki kimse içeridekini görür, (*ve yerâ men fî bâtınıhâ men fî zâhîrihâ*) içerideki kimse dışarıdakini görür.”

Mâni yok yâni. Duvarsız bir yer, duvarları nurdan.

“—Bu köşkler kimin için?”

(*Li-men etâbe'l-kelema*) “Bunlar sözü hoş olanlara güzel söz söyleyenlere; (*ve efşe's-selâme*) selâmı çok verenlere, (*ve et'ame't-taame*) yemeği çok yedirenlere, (*ve edâme's-sıyâme*) oruca devam edenlere, (*ve bâte li'llâhi kâimen ve'n-nâsi niyâmün*) ve gece insanlar uyurken, kalkıp Allah rızası için namaz kılanlara verilir.”

Kimler içinmiş bu cennet bu güzel köşkler:

1. (*Li-men etâbe'l-kelema*) “Güzel söz söyleyenler için.”

Acı söz söylemiyor, hatır kırıcı söz söylemiyor, gönül yıkıcı söz söylemiyor. Gâvur olsun, müslüman olsun herkese iyi davranıyor.

Gâvurdur ama ne yapalım, Allah onu öyle yaratmış.

⁸ Tirmizî, *Sünen*, c.IX, s.70, no:2450; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.III, s.274, no:1268; İbn-i Huzeyme, *Sahîh*, c.III, s.306, no:2136; Ebû Ya'lâ, *Müsned*, c.I, s.344, no:438; Hz. Ali RA'dan. Taberânî, *Müsnedü's-Şâmiyyîn*, c.II, s.233, no:1247; Abdullah ibn-Ömer RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.XV, s.886, no:43509; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.IX, s.113, no:8026.

“—Sen gâvursun, herif defol buradan. Sokulma buraya! Kafanı patlatırım, şunu yaparım bunu yaparım!” diye böyle kırıcı bir kelam söylemiyor.

E senin memleketindeki müslüman kardeşine kötü söylerse olur mu? Müslümanlık bunu hiç ister mi?

Onun için, sözün tatlı olsun! Hiç kimseye çirkin söz söyleme, hatır kırıcı söz söyleme, gönül yıkıcı söz söyleme, incitici söz söyleme!

Geçen de söylemiştim galiba:

“—Gönül bir sırça saraydır. Bir kere kırıldı mıydı, kolayca toparlanması mümkün değildir onun. Onun için gönül kırma; gönül kıranların gönlü kırılır.”

2. (Ve efşe's-selâme) “Selamı çok verenler için.” Onun için, daima kardeşlerine:

“—*Es-selâmü aleyküm!*”

“—*Es-selâmü aleyküm ve rahmetu'llâh!*”

“—*Es-selâmü aleyküm ve rahmetu'llâhi ve berekatühû!*” gibi güzel iltifatlarla, Allahu Celle ve A'lâ'nın bize öğrettiği selâmı ver!

Ayet-i kerimede:

وَإِذَا حُيِّتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ
مِنْهَا أَوْ رَدُّوهَا

(النساء: ٨٦)

(*Ve izâ huyyâtüm bi-tahiyyetin fehayyû bi-ahsenü minhâ ev ruddûhâ*) “Siz bir selâmla selâmlandığınız zaman, o selâm gibi selâmla karşılığını verin veya daha güzel bir şekilde karşılık verin!” (Nisâ, 4/86) buyruluyor.

Sana birisi “*Es-selâmü aleyküm!*” dediği vakitte, sen daha ahsen olarıktan, “*Ve aleyküm selâm, ve rahmetu’llâhi, ve berekâtuhû*” de! Bunu öğren.

3. (*Ve et’ame’t-taâme*) “Yemeği çok yedirenler için.”

Sen de yiyici değil yedirici olmaya bak. Daima sofran açık olsun. Elin açık olsun!

4. (*Ve edâme’s-sıyâme*) “Bir de oruca devam edenler için.”

Pazartesi Perşembe’yi bırakmıyor, ayın 13’ü 14’ü 15’i diyor bırakmıyor. Bir gün tutuyor bir gün yiyor. Onu da bırakmıyor.

Gençlere bağlı. Hatta geçen bir ihtiyar geldi de 90 yaşındaymış. “Kırk seneden beri üç aylar orucunu bırakmadım.” diyor. Onun için, oruç korkulacak bir şey değil. Oruç insana sıhhat verir.

5. (*Ve bâte li’llâhi kâimen ve’n-nâsi niyâmün*) “Gece insanlar uyurken, kalkıp Allah rızası için namaz kılanlar için.”

Gece herkes uyurken, o kalkıp Allah-u Teâlâ’nın divanında el bağlayıp “*Allahu ekber!*” der, namaz kılar. İşte Cenâb-ı Hakk’ın hoşuna gittiğinden dolayı, bu güzel cenneti de onlara da veriyor.

Allah cümlemize nasib etsin inşallah...

Bunun altında bir acısı var ama, acı biberler vardır hani. Ama o acı biberleri bazı insan sever ve o acı biberlerden bazı şifalar da oluyor.

h. Cehennemdeki Bir Vâdi

Ukaylî, İbn-i Adiy, Taberânî, Hâkim ve İbn-i Asâkir, Ebû Mûse'l-Eş'arê RA'dan.

Peygamber SAS Efendimiz buyurdular ki:⁹

إِنَّ فِي جَهَنَّمَ وَادِيًا وَفِي ذَلِكَ الْوَادِي بِئْرٌ يُقَالُ
لَهُ هَبْهَبٌ حَقٌّ عَلَى اللَّهِ أَنْ يُسْكِنَهُ كُلَّ جَبَّارٍ

(عق. عد. طب. ك. كر. عن أبي موسى)

RE. 125/10 (*Inne fî cehenneme vâdiyen, ve fî zâlike'l-vâdî bi'run, yükâlû lehû hebhebü; hakkun ale'llâhi en yüskinehû külle cebbârin.*)

(*Inne fî cehenneme vâdiyen*) “Cehennemde bir vâdi vardır. (*ve fî zâlike'l-vâdî bi'run, yükâlû lehû hebhebü*) O vadinin içinde bir kuyu arır, ona *Hebheb* kuyusu denir. (*Hakkun ale'llâhi en yüskinehû külle cebbârin*) Ne kadar zâlim, cebbar varsa onları orada yerleştirmek Allah üzerine haktır.”

⁹ Deylemî, *Müsnedü'l-Firdevs*, c.I, s.221, no:846; Heysemî, *Mecmaü'z-Zevâid*, c.V, s.357, no:9005; Ebû Mûsâ el-Eş'arî RA'dan.

Hâkim, *Müstedrek*, c.IV, s.639, no:8765; Taberânî, *Mu'cemü'l-EVsat*, c.IV, s.37, no:3548; Ebû Nuaym, *Hilyetü'l-Evliyâ*, c.II, s.356; Muhammed ibn-i Vâsiğ Rh.A'ten.

Öyle kuyu deyince, bizim kuyular gibi anlamayın; uçsuz bucaksız bir kuyu... Hatta oraya bir taş atılmış da, yetmiş senedir dibine inmemiş. Kim bilir ne kadar zalim atılacak o kuyunun içerisine?

Allah tanımayan, Peygamber tanımayan, kitap tanımayan. İnsanları işkenceye sokan ne kadar zalim varsa, hepsi o kuyuya yuvarlanacak. Onun için, öyle ufak bir şey zannetme! Onun adı da *Hebheb* imiş.

Allah affetsin kusurlarımızı da, o cehennemün yüzünü de göstermesin bizlere...

Ama yol o cehennemün üzerinden geçiyor yani cennete gidecek mutlaka o cehennemden geçilecek ki öyle gidecek. Ama şimdi bizim köprü var ya. Şimdi altı deniz de, denizden geçeceğiz derken üzerine güzel bir köprü koymuşlar. Kimisi o köprüden geçiyor, kimisi yayan geçiyor, kimisi eskiden tramvaydı, tramvayla geçiyor. Kimisi tayyare ile geçiyor, üzerinden uçup gidiyor.

İnşallah bizi Cenâb-ı Hak yıldırım süratı ile üzerinden geçip de cehennemi görmeden geçenlerden eylesin inşallah.

Zalim deyince fena bir şey. Sizin bir köleniz var, yani hizmetkârınız var, ona diyorsunuz ki: “—İşte benim şu işim var yap yavrum. Akşama sana 5-10 lira neyse gündeliğini vereceğim.”

O adam senin işini yapmıyor da komşunun işini yapıyor. Komşunda çalışıyor, işi orada yapıyor.

Halbuki parayı senden aldı, senin işini görmesi lazım gelirken görmedi, komşusuna çalıştı.

İşte bu nasıl zulümse, bu memleket Allah-u Teâlâ'nın memleketi, yani mülk Allah'ın... Var mı başka bunun sahibi? Hepsi gitti, dedelerimiz de gitti. Hepsi benim diyorlardı, hiç kimseye kalmadı.

Süleyman AS dünyaya hakimdi. Gökte ordusuyla uçan bir peygamberdi, o da gitti, ona da kalmadı.

Hani Mûsa AS? O da gitti.

Hani İsa? O da gitti. Ölüleri diriltiyordu ya, o da gitti.

Hani iki cihan serveri Peygamber AS? O da gitti. Herkes de gidecek.

(Li-meni'l-mülk?) “Mülk kilin, hakimiyet kimin?”

(Li'llâhi'l-vâhidi'l-kahhâr) “Mülk, hakimiyet bir ve Kahhâr olan Allah'ın; kimsenin değil!”

Soracak yarın Cenâb-ı Hak:

“—Hani senin tapun vardı elinde kocaman, nerede o? Nerede o senin mülkün?”

Gitti. Mülk Allah'ın, başkasının değil. Bugün muvakkaten oturuyoruz içerisinde...

Yarın? İşte çoluk çocuk gelir darmadağın olur gider hepsi.

Onun için o cebbâr, nasıl ki paranı alıp da başkasına çalışan adam ne zalim adam! Senin paranı alıyor senin işini görmüyor başkasının hizmetini görüyor.

Bu nasıl zalimse, mülkünde yaşadığın Allah-u Teâlâ'nın nimetlerini yiyip de Allah-u Teâlâ'yı tanımamak daha büyük bir zulümdür. En büyük zulüm...

Allah-u Teâlâ'nın mülkünde yaşıyorsun ve onun nimetleri ile perverde oluyorsun. O sıhhati vermezse sıhhati nereden bulacaksın?

“—Doktorlarımız var efendim, ilaçlar da var.”

“—Eğer onlar çare olsa kimsenin ölmemesi lazım! Ecel gelince kimse işin içinden çıkamıyor. Ecel alıp götürüyor insanları...”

Onun için Allah affetsin kusurlarımızı...

En büyük zulüm mülkünde yaşadığımız Allah-u Teâlâ'nın nimetleri ile perverde oluyoruz da, bu güzel ekmekler, bu güzel yemekler, bu güzel nimetler bol bol bize veriliyor da, bu nankör insan bunları görmüyor, hâlâ komünistliğin peşinde...

Git bir komünist memleketine de, gör bak nasıl yaşıyor insanlar orada? Ne sefalet, ne zulüm, ne işkence altındalar insanlar! Şurada Bulgarya yakın, git oraya misafireten bir gir de oradaki müslüman olsun, gâvur olsun, insanların halini bir gör!

Bir misal olarak söyleyeyim:

Kardeşlerimizden birisi yeni geldi. Gelirken, oranın kaşar peyniri meşhur imiş. Güzel kaşar yapıyorlar. Her şey tabi vesika ile, vesikasız bir şey vermiyorlar.

Adam işte kapıdan girerken, “Ben peynir alacağım, bana bir peynir parası verin!” demiş onların parasından. Bizim paramızdan vermiş onların parasından almış, peynirci dükkanına gelmiş, işte kağıdı var elinde.

“—Bana bir kalıp peynir ver!” demiş.

“—Yağma mı var? Sana bir kalıp peynir vereceğim? Bak bu kadar insan bekliyor burada? Sana verirsem bunlara ne vereceğim? Veremem!” demiş.

Kavga kıyamet neyse, elinde vesikası olduğu için almış peyniri... Ekmek de öyle.

Huduttan geçecekler. Hudut kontrolcileri gümrükçüler;

“—Dur bakalım.” demişler, “Neyin var neyin yok?”

“—İşte bir peynir aldım o var, başka bir şey yok.” demiş.

“—Bakalım!”

Bakmışlar koca bir kalıp peynir.

“—Ooo!” demiş gümrükçü. Türkçede biliyorlarmış hep.

“Bu peyniri sen nasıl alacaksın, nasıl götüreceksin? Bunda 100 tane Bulgarın hakkı var!” demiş. “Böyle dilim dilim kesecekler, bize verecekler. Sen buradan aldın götürüyorsun. Biz ne yapacağız ya?” demiş adam.

“—Öyleyse bırakayım, alın!” demiş.

Yani bakın bir peyniri, bir peyniri geçirttirmek istemiyor adam; “Yüz tane Bulgarın hakkı var.” diyor. “Dilim dilim yiyeceğiz bundan birer parça biz de. Sen bunu alıp götürürsen biz ne yiyeceğiz?” diyor. Her şeyi bu kadar zorluğun içerisinde

El-hamdü lillâh memleketimizin yağı balı ayaklarımızın altında böyle adeta akıyor da yine insan nankörlük ediyor. Bunu da istemiyor, bunun da aleyhinde konuşuyor.

Biz de yarın vesika ile böyle kapıda bekleyip de kuyruk olup da alsak daha iyi mi olacak? Onu mu istiyoruz yani?

Allah affetsin kusurlarımızı...

Bir de cuma hakkında şunu okuyayım kâfi gelsin!

i. Cuma Gününün Fazîleti

İbn-i Ebî Şeybe, Tirmizî, İbn-i Mâce ve Beyhakî, Amr ibn-i Avf el-Müzenî'den rivayet etmişler.

Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:¹⁰

إِنَّ فِي الْجُمُعَةِ سَاعَةً لَا يَسْأَلُ اللَّهُ الْعَبْدُ فِيهَا

شَيْئًا إِلَّا آتَاهُ إِيَّاهُ حِينَ تَقَامُ الصَّلَاةُ مِنْهَا

(ش.ت. حسن غريب، ه.ه.ب. عن عمرو بن عوف المزني)

RE. 126/7 (Inne fi'l-cumuati sâaten, lâ yes'elu'llâhe'l-abdü fîhâ şey'en, illâ âtâhu iyyâhu, hîne tükâmu's-salâtü minhâ.)

(*Inne fi'l-cumuati sâaten*) “Cuma gününde öyle bir saat vardır ki, (*lâ yes'elu'llàhe'l-abdü fîhâ şey'en, illâ âtâhu iyyâhu*) Allah o saatte kula ne isterse verir. (*Hîne tükâmu's-salâtü minhâ*) O da namaz sırasındadır.”

İkinci bir hadis-i şerif de şöyle:

Hâkim, Ebû Rezin RA'dan; Ukaylî, Ebû Hüreyre RA'dan rivayet etmiş. Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:¹¹

إِنَّ فِي الْجُمُعَةِ سَاعَةً لَا يُوَافِقُهَا عَبْدٌ مُؤْمِنٌ
وَهُوَ يُصَلِّي فَيَسْأَلُ اللَّهُ فِيهَا شَيْئًا إِلَّا اسْتَجَابَ
اللَّهُ لَهُ قِيلَ أَيُّ السَّاعَاتِ هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ
قَالَ مَا بَيْنَ صَلَاةِ الْعَصْرِ إِلَى غُرُوبِ الشَّمْسِ

(ك. الكنى عن أبي رزين؛ العقيلي عن أبي هريرة)

RE. 126/8 (*Inne fi'l-cumuati sâaten, lâ yüvâfikuhâ abdün mü'minün ve hüve yusallî, feyes'elu'llàhu fîhâ şey'en ille'ste- câba'llàhu lehû. Kîle: Eyyü's-saàti hiye yâ rasûla'llàh? Kàle: Mâ beyne salâti'l-asri ilâ gurûbi's-şemsi.*)

¹⁰ Tirmizî, *Sünen*, c.II, s.314, no:452; Amr ibn-i Avf el-Müzenî RA'dan.

Kenzü'l-Umâl, c.VII. s.765, no:21308; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.IX, s.99, no:7999.

¹¹ *Kenzü'l-Ummâl*, c.VII, s.766, no:21316; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.IX, s.99, no:800.

(*Inne fi'l-cumuati sâaten*) “Cuma gününde öyle bir saat vardır ki, (*lâ yûvâfikuhâ abdün mü'minün ve hüve yusallî*) mü'min kul namaz kılarken o saate rastlarsa, (*feyes'elu'llâhu fîhâ şey'en ille'stecâba'llâhu lehû*) ve Allah'tan bir şey isterse, Allah mutlaka dilediğini verir.”

(*Kîle: Eyyü's-saâti hiye yâ rasûla'llâh?*) “‘Bu hangi saattir ey Allah'ın Rasûlü?’ diye sordular.”

(*Kâle: Mâ beyne salâti'l-asri ilâ gurûbi's-şemsi.*) “İkinci namazı ile güneşin batması arasındır.’ buyurdu.”

Cuma günümüz var ya, cuma müslümanların bayramıdır. Kadir gecesinden de efdaldir derler. Cumayı biliyoruz, fakat Kadir gecesinin hangi gün olduğu bilinmiyor.

Biliyor muyuz Kadir gecesini? Yirmi yedi diye biz tutturduk ama bu bizim tabirimiz. Meçhuldür bu gece, o da senede bir gecedir.

Binâen aleyh meçhul olduğu için Cuma da malum. Biri meçhul birisi malum. Her haftada bir gün Cuma gelir bu Cuma günü. Onun için mü'minlerin bayramı, fukaranın da haccıdır. Fukara hacıya gidemez ama fukara cumaya gelir, hac sevabını kazanır. Fukaranın haccıdır.

Sabah namazını cemaatle kılar, namazdan sonra elini açar, işrak vakti gelinceye kadar ibadetle meşgul olur. İki rekât işrak namazını kılıp çıkar. Hiç eksiksiz bir hac ve bir umre sevabını bedava kazanır.

Hem de Şimdi hepimiz bir boğaz derdindeyiz ya. Herkesin bir boğazı var, bunun oluğu çocuğu var, evi barkı var. Bir ihtiyaç var yani zaruri bir ihtiyacımız var. Bu ihtiyacımızı karŐılamak için herhalde bir çalışmak mecburiyetindeyiz. Envai çeşit iŐ yolları...

İŞte sabah namazlarını camide, camisinde kılıp da işrak vaktine kadar ibadetle meşgul olanın rızkını Allah ayağına yollar. Yorulmaz o kul, Allah ayağına yollar. KuŐların ağzına verdiği gibi rızkın ağzına gelir.

“–Nasıl olur Hocaefendi?”

Hiç itiraz etme! Allah mülkün sahibi! Bu âlemi yaradan Allah. Şu bizi yaratan Allah! Bak ne güzel sima vermiş, ne güzel endam vermiş, ne güzel gözler vermiş, ne güzel kulaklar vermiş, ne güzel akıllar vermiş göklere sığmıyoruz bugün. Bu güzel Allah, bu güzel yüzü veren Allah kulunu istediği Şekilde besler. Manen besler. Rızkını gökten gönderir. Yerde olmasa da gökten gönderir yine doyurur onu.

Korkma! Sen Peygamberin sözüne bel bağla, Allah'ın kelamına söz bağla!

Allah-u Teâlâ diyor ki:

وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ

لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ

(الطَّلَق: ٢-٣)

(*Ve men yettakı'llàhe yec'al lehû mahrecâ*)
“Kim Allah'tan korkarsa, Allah ona bir çıkış yolu ihsan eder. (*Ve yezukhü min haysü lâ yahtesib*) Ve ona ummadığı yerden rızık verir. (*Ve men yetevekkel ale'llàhi fehüve hasbüh*) Kim Allah'a tevekkül ederse, Allah ona kâfi gelir.” (Talak, 65/2-3)

Sen Allah'a kul ol yalnız!

“—Canım hocaefendi, öyle şey mi olur? Biz camide oturalım da sonra bu işleri kim görecek?”

Ha bu işlerimizi yine göreceğiz ama Allah'ın emrini de yapacağız. Rızıkımızı da Allah verecek. Ama o verecek diye biz de oturup kalmayız ya. Elbette hepimiz vazifelerimizi yine yapmaya çalışacağız insanlık icabı. Çünkü yalnız kendimiz için değil... İnsan yalnız kendi için insan değildir. İnsan başkalarının da yardımına koşacak. Onun için kazanacağız, kazandıktan sonra başka çalışamayanlar var, muhtaçlar var, garipler var. Onların da yardımına koşmak için çalışmak mecburiyetindeyiz.

Ama o rızıkı verecek olan yine Allah'tır. Ne çalışanlar var, ne bilginler var, bugün ekmek parasını bulamazlar. Çok çalışır, ekmek parasını bulamaz bir türlü. Sağlamdır, fakat iki tarafı da beceriksizdir. Okumamıştır da bir şey ama çok parası da vardır. İşte o rızıkı veren Allah'tır.

Onun için onda üzülme! Yalnız bu cehenneme girmemeye çalış! Cehenneme girmemek için zalim olmamaya çalış. Zalim olmamak için de Allah'ın sözünü dinlemek lazım!

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ أَنْ

يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَى فِي خَرَابِهَا

(البقرة : ١١٤)

(*Ve men azlemü*) “Kim daha zàlimdir? (*Mimmen menea mesâcida’llâhi en yüzkere fihe’smühû*) Mescidlerin içinde Allah’ın isminin anılmasını men edenlerden daha zàlim kim olabilir? (*Ve seâ fî harâbihâ*) O mescidlerin harab olmasına böylece sa’y ve gayret etmiş, zemin hazırlamış olan, çalışma yapmış olanlardan daha zàlim kim olabilir?” (Bakara, 2/114) diyor Allah.

Allah’ın ibadethanesine girip de zikretmek için, Allah’a ibadet için girmelerine mâni olanlardan daha zalim kim vardır?

Bu manilerin çeşitleri var. Buraya polis koymaz, yahut burasını gelip de yıkmaz. İlmi kaldırdın mı, bitti işte ibadet. İbadetin kökü ilim... İlim kalktı mıydı hepsi gider.

Onun için İngiliz için derler ki:

“—İngiliz çok usta bir gâvurdur. Ağacı kesmez, dibine ilaçlı suyu döker, kökünü kurutur ağacın. Ağaç kökünden kurur.”

“—Ne bileyim ben kurudu.” der, ama oraya tuzu dökmüştür, ilacı dökmüştür. Ağaç da tabiatıyla kuruyacak.

“—Ben yapmadım ki! Ne yapayım ağacın kurumuş.” der.

E tabi ilim ortadan kalkınca, mektep olmayınca, medrese olmayınca ne olur arkadaş? Mühendis mektebi olmazsa mühendis nereden bulunacak? Doktor mektebi olmazsa doktoru nereden buluruz? Kimya mektebi olmazsa kimyacıyı nereden buluruz? Uçakçıyı nereden buluruz, gemiciyi nereden buluruz? Bunların hepsi mekteplerden çıkar.

E din adamı da olmazsa, dini nereden öğreneceğiz yani?

“–Dinsiz millet yaşamaz.” derler.

Elbette yaşamaz! İnsanı ayakta tutan dindir.

Allah cümlemizi affetsin... Tevfikat-ı samedâniyyesine mazhar eylesin... Sevdiği, razı olduğu kullarının arasına kabul etsin...

İslâm dini üzerine doğduk el-hamdü lillâh; İslâm dini üzerine yaşayıp, İslâm olarak ölmeyi Cenâb-ı Hak cümle Ümmet-i Muhammed’e, size ve bize de hakikaten nasib etsin...

El-fâtihah!

Mehmed Zâhid KOTKU

İskenderpaşa Camii

[Bütün Mehmed Zahid KOTKU/ Hadis Derslerine PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

SERVER
Kürsü